

Poemas. Keith Payne

O poeta elixe a soidade

**Se estivese erguido sobre os acantilados atlánticos,
a tua voz querería escutar.
Se andivese sedento baixo o sol do deserto,
os teus beizos desexaría bicar.
Mais agora sei que só me queda unha noite de sono
e prefiro pasala en soidade.**

**Se andivese perdido nas ruas da cidade,
gostaríame sentir o teu tacto.
Se estivese perdido no inmenso mar,
devería caer nas tuas redes.
Mais agora sei que só me queda unha noite de sono
e prefiro pasala en soidade.**

Labrando a Terra

**Sentado no cumio do cantil, entre as costelas costeiras
e o corazón da terra, tiña alcanzado o altiplano
desde onde podía respirar o cheiro da choiva chegar.**

**Cando abriron as nubes
unha perfusión de sol de verán tardío,
deitou o seu bafo sobre a auga.
Debaixo, un cormorán de longo pescozo
encara a barriga ondeante do mar.**

**Vai ao Leste
cara extranos andeis almeados,
apertados como viaxeiros urbanos
encorvados contra o vento.**

**Faces tras das xanelas
ollan a choiva caer sobre a herba;
unha periferia de cabichas
e a canción dos paxaros urbanos sulagados.**

Keith Payne é un escritor irlandés (Dublin) que vive en España desde 2008. Tradutor de producións literarias (contos e poemas) tamén escribe poesía, inspirada en incidencias aparentemente sen importancia que logo rexurden en forma de lúricas lembranzas de viaxes, encontros ou situacións que destacan pola sua musicalidade e ritmo.

Os seus poemas aparecen publicados en diversas revistas poéticas de fala inglesa e española. Asemade, tamén se tén aventurado na creación teatral na que destaca a obra "Protect me from what I Desire", representada en Irlanda, Nueva York, Sídney e España.

Sumerxido

**O mar ábrese
e péchase
en cada inmersión.**

**Baixo a auga
os ollos asómbranse
coas verdes algas.
un remuíño de area
impulsa
unha medusa desde o argazo.**

O valo de auga

**Sempre me sinto relaxado na auga
cando me agarro no borde do bote
e arrefriánseme as pernas ao flotar
por iso me solto.**

**A escuridade está lonxe,
axexándome.
Estou aprendendo a respirar no mar.**